

превозените товари, което още веднъж потвърждава, че СС (множеството) е една абстракция, т.е. един и същ обект може да се презентира по различен начин като СС (множество). Елемент на СС на превозените товари вече е количеството, равно на един тон, т.е. това количество от СС се приема = 1. По-интересното обаче е, че в тази СС могат да се изследват разпределенията на нейните елементи по значенията на различни признаци. Например по признака "превозно разстояние" може да се изчисли средното превозно разстояние (Мичев, 1973, с. 29), което означава, че могат да се получат и останалите описателни характеристики на едномерното емпирично разпределение по значенията на този признак, въпреки че се превозват товари с различни потребителски стойности. В този случай мълчаливо се признава, че количеството от превозените товари, равно на 1 тон, е елемент на СС.

Обобщавайки написаното в тази точка, трябва да се каже, че в индексната концепция са налице учудващи противоречия. Така множествата произведени блага и продадени стоки не се признават за СС съгласно дефиницията на В. Цонев за СС, защото според индексната концепция в тях не могат да се построяват и изучават честотни разпределения¹⁶. В същото време това е възможно за множеството превозени товари, т.е. то се признава за СС. Никой не си дава сметка, че множествата произведени блага, превозени товари и продадени стоки са презентации чрез една и съща процедура на една и съща съвкупност.

---

¹⁶ Тези проблеми се разглеждат и в публикациите на В. Цонев, но ето как: "обяснението е, че по времето, когато дискусиата ("как да се измерват настъпилите промени в масовите процеси на икономиката" (Цонев, 1997, с. 12 - Е. Ш.) изпитала силен тласък поради всеобщото спадане на покупателната сила на парите, общата теория на статистиката още не се била институционализираща като самостоятелна област със специфичен понятиен апарат за измерване динамиката на масови процеси в икономиката. Такова обособяване настъпва през 80-те години на деветнадесетия век. Оттогава насам повече от един век се наблюдава едно необяснимо (поне за мен) явление: индексолозите продължават да подминават ефективните възможности, които общата теория предлага за строго третиране на задачата" (Цонев, 1997, с. 12). По-нататък: "изложението развивам в четири секции... Втората въвежда понятието "индексна формула" в контекста на общата теория на статистиката, по-специално върху основата на категорията "съвкупност" (СС - Е. Ш.)" (Цонев, 1997, с. 13). Ето как става това - "всяка стока на пазара, продавана там през определен промеждутък от време, да кажем година, представлява съвкупност (СС - Е. Ш.) от килограми, литри, метри или други натурални единици" (Цонев, 1997, с. 18-19). Абсурдно! Такова множество може да съществува само ако негови елементи са наименованията на тези мерни единици. То може да представлява СС само ако може да се построи честотно разпределение на тези елементи съгласно собствената дефиниция на В. Цонев. Мерните единици изобщо не са натурални единици, каквото и да се разбира под натурална единица. Мерните единици са конструкции на човешката мисъл. Друг е въпросът, че за мерните единици, веднъж установени, се търси възможност да се запази тяхната неизменчивост във времето. Например метърът до 1960 г. е 1 четиридесетмилионна част от дължината на земния меридиан, преминаващ през Париж. След 1960 г. метърът е равен на дължината, равна на $1/299792458$ от дължината на вълните във вакуум на излъчването на атома на криптон - 86, който така става естествено възпроизводима единица.